

AVIZ

**referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției
Organizației Internaționale a Muncii nr.183/2000 privind
revizuirea Convenției (revizuită) asupra protecției maternității,
1952, adoptată la cea de-a 88-a sesiune a Conferinței Generale
a Organizației Internaționale a Muncii, la Geneva,
la data de 15 iunie 2000**

Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției
Organizației Internaționale a Muncii nr.183/2000 privind
revizuirea Convenției (revizuită) asupra protecției maternității,
1952 adoptată la cea de-a 88-a sesiune a Conferinței Generale a
Organizației Internaționale a Muncii, la Geneva, la data de 15
iunie 2000, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa
nr.62 din 08.04.2002,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

**Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații
și propuneri:**

1. Prin conținutul său, prezentul proiect de lege face parte din
categoria legilor ordinare.

2. Având în vedere că ultima frază a preambulului Convenției
stipulează că părțile au convenit ca aceasta să fie denumită **Convenția
pentru Protecția Maternității, 2000** și că această denumire o
diferențiază, în evidența O.I.M., față de celelalte convenții similare,
cum ar fi Convenția revizuită privind protecția maternității, 1952, pe
care o revizuieste (și nu menționea că a fost adoptată la cea de-a 88 -a

sesiune a Conferinței O.I.M. și nici cifra 183 redată în titlu) propunem ca titlul legii de ratificare să fie următorul:

“Lege pentru ratificarea Convenției Organizației Internaționale a Muncii privind protecția maternității, 2000, adoptată la Geneva la 15 iunie 2000”.

Pe cale de consecință, este necesar a se reformula și textul art.1 astfel:

“Art.1.- Se ratifică Convenția Organizației Internaționale a Muncii privind protecția maternității, 2000, adoptată la Geneva la 15 iunie 2000”.

3. În ceea ce privește soluția preconizată la **art.2** din proiectul de lege, semnalăm faptul că în Convenție se folosește noțiunea de **“angajate”**, în vreme ce în proiectul de lege se folosește termenul de **“asigurate”**, noțiunile având un conținut diferit. De aceea, referirea la femeile **“asigurate”** nu este în concordanță cu textul art.2 alin.(1) din Convenție, în care se prevede că aceasta se aplică **“tuturor femeilor angajate ...”**.

Chiar dacă termenul **“asigurate”** este preluat din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale (art.118 (1)), el nu poate fi utilizat în cazul de față deoarece Convenția supusă ratificării se referă la toate femeile **angajate**, indiferent dacă sunt sau nu asigurate. De altfel, Legea nr.19/2000 prevede că pot beneficia de drepturile menționate și femeile care au încetat plata contribuției la asigurări sociale (art.118(2)).

Din aceste considerente, propunem reformularea textului, eventual, astfel:

“Art.2. - Cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare, România va formula următoarea declarație: În conformitate cu art.4 alin.2 din Convenție, România declară că femeile angajate au dreptul, în condițiile legii, la concediu de sarcină și lăuzie pe o perioadă de 126 zile calendaristice, pentru care beneficiază de o indemnizație de maternitate”.

4. În **art.6** și următoarele, din Convenție, apar sintagmele **“prestații în bani”** și **“valoarea prestațiilor de boală”**, pe care le considerăm improprii, deoarece **sumele de bani nu se prestează, ci se plătesc**. Unele variante ale acestor formulări sunt și mai neclare (**“nivelul la care sunt plătite prestațiile în bani”** – art.7 pct.2).

Ar fi fost preferabil ca în locul cuvântului “**prestație**” să se fi folosit cuvântul “**indemnizație**”, care figurează în legislația română în materie.

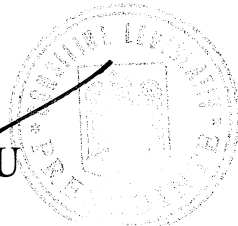
5. La art.12, expresia “Prezenta Convenție trebuie pusă în aplicare **pe cale legislativă**” este nepotrivită și neclară, mai ales dacă se are în vedere faptul că, potrivit art.11 alin.(2) din Constituția României “Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern”.

6. La art.16, expresia “... zece ani de la data **inițială** intrării în vigoare a Convenției” este greșită și neclară, dar în absența textului original după care s-a făcut traducerea (care nu a fost anexat proiectului, așa cum prevede Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative), se poate considera că este vorba despre “... data intrării inițiale în vigoare a Convenției”.

7. Pentru eliminarea unor imperfecțiuni redacționale și dezacorduri (“venitului luat în **considerație**” - art.6 pct.3; “statul **membrul**” art.7 pct.2), propunem revederea întregului text al Convenției, înainte de a fi transmis Parlamentului spre ratificare.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr. 467/10.04.2002